

Mål C-122/94

Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd

”Den gemensamma jordbrukspolitiken — Statligt stöd”

Förslag till avgörande av generaladvokat G. Cosmas föredraget den 22 november 1995	I - 884
Domstolens dom av den 29 februari 1996	I - 918

Sammanfattning av domen

- Jordbruk — Konkurrensregler — Bestämmelser i fördraget om statligt stöd — Tillämpning inom vinsektorn — Följder — Rådets behörighet att i undantagsfall godkänna ett stöd med hänsyn till exceptionella omständigheter
(EG-fördraget, artiklarna 42 och 92—94; rådets förordning nr 822/87, artikel 76)*
- Jordbruk — Konkurrensregler — Stöd — Rådets i undantagsfall givna godkännande av stöd — Rättslig kontroll — Gränser — Beslut om beviljande av extra stöd till destillation av vissa viner under produktionsåret 1993/1994 i Italien och Frankrike — Uppenbart oriktig bedömning föreligger inte
(EG-fördraget, artiklarna 39 och 93.2 tredje stycket)*
- Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Räckvidd
(EG-fördraget, artikel 190)*

1. Eftersom rådet med stöd av artikel 42 i fördraget och genom artikel 76 i förordning nr 822/87 har beslutat att artikel 92—94 om statligt stöd är tillämpliga på produktion av och handel med vin och must, kan rådet utöva den behörighet som det tillerkänns genom artikel 93.2 tredje stycket inom vinsektorn för att besluta, om det är motiverat på grund av exceptionella omständigheter, att ett statligt stöd skall anses som förenligt med den gemensamma marknaden med avvikelse från bestämmelserna i artikel 92 eller de förordningar som avses i artikel 94.
2. När rådets genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken innebär att det är nödvändigt att utvärdera en komplicerad ekonomisk situation, omfattar rådets utrymme för skönsmässig bedömning inte uteslutande innehållet i och räckvidden av de bestämmelser som skall antas, utan även i viss utsträckning fastställande av grundläggande omständigheter på så sätt att rådet i förekommande fall får grunda sig på en helhetsbedömning. Detta är fallet när rådet är skyldigt att uttala sig i frågan om det finns anledning att, i kraft av den behörighet som rådet tillerkänns genom artikel 93.2 tredje stycket i fördraget, besluta att exceptionella omständigheter motiverar att ett stöd skall anses som förenligt med den gemensamma marknaden med avvikelse från artikel 92 i fördraget.

Domstolskontrollen av hur en sådan behörighet utövas skall begränsas till att

pröva om det har skett en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna i fallet eller maktmissbruk eller om rådet klart har överskridit gränserna för sitt handlingsutrymme vad gäller de beslut som skulle antas.

Vad gäller rådets beslut att godkänna det statliga extra stödet till destillation av vissa viner som producerats under produktionsåret 1993/1994 i Frankrike och Italien, har denna kontroll inte påvisat att en uppenbart oriktig bedömning har skett i det att rådet ansett att det fanns anledning att ta särskild hänsyn till målet att säkerställa en skälig inkomst för vinproducenterna, och att någon verklig och varaktig störning av verksamheten inom den gemensamma organisationen av marknaden för vin inte behövde befaras, samt att detta stöd undantagsvis kunde anses förenligt med den gemensamma marknaden i den mån och för den period som var absolut nödvändig för att avhjälpa den konstaterade obalansen.

3. Även om det av den motivering som krävs enligt artikel 190 i EG-fördraget på ett klart och otvetydigt sätt skall framgå hur den gemenskapsmyndighet som är upphovsman till den omtvistade rättsakten har resonerat, så att de berörda personerna kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utöva kontroll, krävs det emellertid inte att alla faktiska eller

KOMMISSIONEN MOT RÅDET

rättsliga omständigheter anges. Frågan huruvida en motivering av ett beslut uppfyller dessa krav skall bedömas inte bara mot bakgrund av motiveringens lydelse utan även mot bakgrund av dess sammanhang samt samtliga de rättsregler som reglerar det berörda området. Om följakt-

ligen det väsentliga i det mål som institutionen eftersträvar framgår av den omtvistade rättsakten, skulle det vara onödigt att fordra en särskild motivering för vart och ett av de val av teknisk art som institutionen har gjort.